

வாடிய பயிரை கண்ட போது மனம் வாடினனே - வள்ளலார் ராமலிங்கனார்.வடிவான பிகரை கண்டபோதெல்லாம் வழிஞ்சு போய் நின்றனே - ஆசாமி நித்தியானந்தா

கௌதமகுல சித்தார்த்தனின் கண் முன்னே அவனது குலக்குழு சமுதாயவாழ்க்கை முறை அழிந்து கொண்டிருந்தது. கங்கைச் சமவெளி எங்கும் பெருமன்னர்களின் சர்வாதிகார ஆட்சிமுறை பரவிக்கொண்டிருந்தது. குலங்களிற்கு தலைவர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் சர்வ அதிகாரமும் கொண்ட மன்னர்கள் அல்ல. தங்கள் குலத்தவர்களிற்கு மறுமொழி சொல்ல வேண்டிய நிலையில் தான் அவர்கள் வகைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். தமிழ்நிலத்தில் பறம்புமலை பாரி அப்படியான குலமொன்றின் தலைவன்.

அற்றதைத் திங்கள் அவ்வெண்ணிலவில் எந்தையும் உடையோம் எம்குன்றும் பிறர்கொளார். இற்றதைத் திங்கள் இவ்வெண்ணிலவில் வன்றெறி முரசின் வந்தே தர் எம்குன்றும் கொண்டார் யாம் எந்தையும் இலமே.

அற்றதைத் திங்கள் அவ்வெண்ணிலவில் என்று வரும் பாடல் அந்தச் சமுதாயத்தை முடிமன்னர்கள் அழித்ததைக் கூறும். (நாடோடி படத்தில் அன்றொருநாள் இதே நிலவில் என்று கண்ணதாசன், கபிலரின் சங்கபாடலை தழுவி ஒரு பாட்டு விஸ்வநாதனின் மனதை மயக்கும் இசையில் எழுதியிருப்பார்; நறுமுகையே, நறுமுகையே என்ற இருவர் படப்பாடலில் வரைமுத்துவும் இப்பாடல் வரிகளைக் கோர்த்து இருப்பார். }. தன்னிடம் கடன் வாங்கிக் கொடுக்காத தன் குலத்தலைவனிடம் கடன் காசைக் கேட்ட பண்ணிற்கு ஆநிரை கவர்ந்து வந்து கடன் காசை தருவனே என ஒரு தலைவன் சங்கப்பாடல் ஒன்றில் சொல்கிறான். சின்ன வயதில் நாங்கள் ஊரிலே கொள்ளைகொழிப்பது போல கொள்ளைமாடு பிடிப்பது தான் ஆநிரை கவர்தல், வரி என்றும், கோயிலிற்கு என்றும், போரிற்கு என்றும் மக்களிடம் கொள்ளையடித்த பணத்தை திருப்பித்தான் மன்னர்களிடம் கேட்க முடியுமா? மன்னர்களிடம் என்ன, மக்களின் நிலத்தை திருப்பிக்கொடு என்று மகிந்துவிடக் கூட கேட்க முடியுமா? சாமியார்களின் கதையை

தொடங்கினாலே களவும், கள்ளும் தன் ரைபாட்டிலே வந்து விடுகிறது. சமுதாயத்திலே அழிந்ததை தான் உருவாக்கிய சங்கத்திலே காண விரும்பினான் கௌதமன். காவியுடையும், கஞ்சிச்சட்டியும் தான் துறவிகளின் சொத்து. சமத்துவம் மடத்தின் அடிப்படையாக இருந்தது.

இன்றைக்கு கொலையாசிரிகள், ஊரையே அடிச்சு உலையில்லே போட்டவர்கள், முருங்கை மரத்திற்கு சீலை கட்டி விட்டாலும் முறத்தை பார்ப்பவர்கள் எல்லாம் துறவி என்கிறார்கள், மடத்தலைவன் என்கிறார்கள், சின்ன வீட்டு மாதிரி சின்ன வாரிசு என்கிறார்கள். சிவனை முழுமுதல் கடவுளாக கொண்ட பிராமணர்களின் மடங்களிற்கு அய்யரும், வைஸ்ணவ மடங்களிற்கு ஜீயர்கள் எனப்படும் அய்யங்கார்களும், சவைவனோள மடங்களிற்கு தசிகர்கள் எனப்பட்டம் சபிக் கொள்ளும் வனோளர்களும் மடத்தலைவர்களாக இருப்பார்கள். வறோ எந்தச் சாதியினரும் பக்கத்திலே கட்டப்போக முடியாது. மதுரை ஆதீனம், ஆசாமி நித்தியை சின்னமடம் ஆக்கிய பின்பு நடந்தவைகள் ஒரு மசாலா தமிழ் படத்தை மிஞ்சி விட்டன. **You have been framed** என்ற தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியை பார்த்து சிரித்ததை விட நித்தி கட்டிலில் தாவியதை பார்த்து சிரித்தவர்கள் பல மடங்கு. ஆனால் எதுவாழ்ந்தே நடக்காதது போல மதுரை ஆதீனம் நித்தியை தன் வாரிசு என்று கொஞ்ச நித்தியும் எந்தவித வெட்கமோ கச்சமோ இன்றி நானும் ரௌடி தான் என்கிறது.

நித்தியை சின்னமடம் ஆக்கியதை எதிர்க்கும் ஒரு கோஸ்டியின் உலகமகா பிரச்சனை என்னவென்றால் நித்தி மண்டலையிலே மயிரை வழிக்கவில்லையாம். இது மடத்தினதும், இந்த மடத்தினதும் மகிமையையும் மரபினையும் கும்பிதோண்டி புத்தகமும் சயில் என்று அந்தக் கோஸ்டி கப்பாடு போடுகிறது. அப்ப இந்த மடத்தின் மகிமை நித்தியின் மயிரிலா இருக்கிறது. இந்த மட மரபுப்படி எங்கே மயிரை வழிக்க வேண்டும், எங்கே வளர்க்க வேண்டும் என்று இந்த மரபுவாதிகள் விளக்கமாக சொன்னால் வருங்காலத்தில் இப்படியான கும்பிப்பங்கள் வராமல் தடுக்கலாம்.

நல்ல கண்ணன் என்ற காங்கிரசுகாரர், நித்தியை மதுரை ஆதீனவாரிசு ஆக்கியதினால் சவைசமயத்திற்கு பெரும் இழப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. இதனை எதிர்த்து தமிழ்நாடு காவும், சவைத்திற்கு காவும் உயிரை விட வேண்டி வந்தாலும் விடுவனே என்று வீரசபதம் எடுத்துத் திரைக்கிறார். காங்கிரசுப்பன்னாடகைகள் மகிந்துவாடன் சேர்ந்து எத்தனையோ ஆயிரம் சவைத் தமிழர்களை கொன்ற போது இவர் கோமாவிலே இருந்தாரா? இவர் போன்றவர்கள் வீரசபதம் எடுத்ததற்கு காரணம் சவைமும் இல்லா, தமிழும் இல்லா. சாதிவெறி தான் காரணம். இவர் திருநெல்வேலி சவைவனோளர். இவர்களின் சாதிக் குத்தான் மடங்களின் முழு குத்தகையும், நித்தி ஆற்காட்டு முதலியார். சாதிப்படி நிலையில் இவர்களை விட குறைந்த சாதி. அது தான் இவர்களிற்கு பொறுக்க முடியவில்லை. நித்தி சவைவனோளனாக இருந்திருந்தால் இவர்கள் எந்தவிதமான பிரச்சனையுமின்றி ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள். ரஞ்சிதாவின் இரவர்கள், படத்தில் நடித்தது எல்லாம் மறந்து போயிருக்கும்.

